

εφορήθην οὐ μὴ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν κλέψαι τὴν χύτραν φθάσει με, ἄλλως, πᾶν καλὸν ἐπελάσιμον τὸ παρ᾽ ἄμα ὁ ἐκείνος ἐποίησεν ἠγρομάχου καὶ ἐκ ἀσβεστῆς κρῖνας ἀνέστω καὶ αὐτὸς ἐπιπύχουσαν τὴν ἀθάρα. ἐν τούτῳ δὲ φησὶν ὡς αἰετοὶ δούλοιοι παρὶ τῆς φαγεῖν τὴν νοῦν ἔχουσιν. τὸ δὲ ἔχων τὸ σέμματα λέγει δὲ τὸ γραφεῖν τὴν Ἀσκηπιὸν αἰετὸν φανηφοροῦντα ὡς ὑγίαι ἀτιον. Τὴν χεῖρ ὑφίρει.] ἐκτείνει καὶ τὴν χύτρας ἵνα μηδὲ αὐτὴν λάβῃ. ἢ ἐξέτενε καὶ Μένανδρος, ἐξάρανας ἐπικροτήσας. Κατὰ σουείζας ἐγὼ] ὁμοίον φασι ἀττιμοὶ καὶ συεπὸς καὶ σύεργμα. ἀνὸλεθρον δὲ παρὲρ πύχουσα, τὸ σουείζα. ἕκαστον γὰρ τῶν ζώων ἰδίαν φωνὴν ἔχει, ὡς αἴζ τὸ μπάξεν. βοῦς, τὸ μυκάσθ. κορώνη τὸ κρώξεν. καὶ τὰλλα ὁμοίως. οὕτω καὶ ὄφις τὸ σουείζειν. Ὁ δὲ ἀξέλα βόμβυξ ἀντὶ τῆς ὁδούσιν αὐτὴν ἔλαβον. ἀντὶ τῆς ἔδακον αὐτὴν. Ὡς παρείας ὦν ὄφεις.] εἶδ' ὅς τ' ὄφως ὁ παρείας παρὲρ τὸ ἐπὶ ἤρθαι τῆς παρείας. φασι δὲ αὐτὴν μὴ δάκνειν ἢ ἐδάκνοντα μὴ λυπεῖν. μέμνηται δὲ αὐτὴ καὶ Δημοσθένης τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας φάσκων. καὶ Λυκούργος ἐν τῷ κτ' δὴμάδου λόγῳ. ἐστὶ δὲ τὸ τοιοῦτον εἶδος ἐν τῇ Ἀλεξάνδρεια. τὸ δὲ τοιοῦτον εἶδος εὐείκει δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς τῆς Διονυσίου. Εφλων.] ἠέθιον λέγεται τῆς φωνῆς φλᾶν τὴν νῦν, τὸ μὲν ψόφος ἐσθίειν. καὶ φλᾶν, τὸ φλᾶν. ὡς φησὶν ὀρεσκώοισιν.

BISETVS. Εφλων.] Εὐσάθιος φλᾶν, ἀντὶ τῆς φλᾶν Ἀττικῶς, τῆς εἰς φ. οὕτω δὲ φηρ, ἀντὶ τῆς θήρ. φλᾶν καὶ ὑπὸ τῆς σμῆναι καὶ τῆς σούιδαν, ὡς δὲ δὴλον ἐκ τῆς ἐξήης. Εφλᾶν - Ἐν τῇ θυσίᾳ συμπαρομοιῶν ὀπών.

GERARDVS. Φθάσει] ἀ φθάνω, quod sua tēpota de φθάω ducit, habet hoc verbum ferē vim anteuertendi & praecupandi. σέμματα. Deorū simulachra olim corollas gestabant, quas aditui

A subinde renouabāt, quasi ea re significatum vel-
 lent, Deorum virtutem non marcescere, sed vi-
 ridem, i. potentem & efficacem perenniter esse.
 πορὺ δὲ ἀξάτο, pro πορὺ δὲ ἀξάτο, compositum à
 πορὺ, & δὲ ἀξάτο, antea docuerat, cum res mens
 Deorum appositas, clam abliguriendas auferret.
 ἤθετο, ab anomi ἀξάτομαι, sensit, intellexit. ὑφί-
 ρει ab ὑπό, & ἀφίω, tacite & sensim in ollam extē-
 dit, ne quis eā furriperet. ὁ δὲ ἀξάτο, adverb. τοῖς ὁδούσι
 dentibus, mordēdo. παρείας, serpetis species δὲ τὸ
 παρείας μείζους ἔχειν, dictus, quod maxillas habeat
 inflatiores & maiores, raro mordet, neq; fere vn-
 quam leđit. Propterea Carion ait se momordif-
 fe, vt pareas: nam si morfu lesisset vetulam, illa ex-
 clamasset, quod factum non videmus, magis er-
 go terrefecit quam laetit. καλέει τὸ. f. γράδιον, ἀ κα-
 λάειμαι ἐν τυλίξασθαι, vbi manum inuoluisset, & lin-
 teis implicuisset, hoc modo serpentis morsum
 vitare volens ab ἐν τυλίξασθαι, γαλῆς. Dicit folet, vni-
 cuique ita innatum esse amorem sui, vt cuique
 suus etiam crepitus bene oleat, aut certe, vt ab a-
 lienis excrementis & crepitu, quàm à suis quis-
 que vehementius abhorreat: verum felis excre-
 menta vsque adeo acida sunt, & foetida, vt quo-
 niam ipsa graeolentiam illam ferre nequit, ali-
 quid quaerat quo suum stercus contegat. πολ-
 λῶν. Γμεῖδα. εφλων. φλᾶω verbum est factitium:
 significat enim μὲν ψόφου ἐσθία, cum flatu & sibi-
 lo comedo, qui mos est helluonum, & lurcoſe, a-
 uidiūſque edentium.

D
 Distento, me ad quietem compositè dedi.
 MV. Num verò Deus ille ad vos nōdū accesserat?
 CA. Nōdū: sed postea feci aliud quiddā admodū
 Ridiculū. Nam propius cū accessisset Deus,
 Mirum in modum pepedi: nam venter meus,
 Ex pulte, quam vorāram, nimium intumuerat.
 MV. Certè vel ob isthoc te execraretur Deus.
 CA. Minime: sed Iaso, quā sequebatur patrem,
 Erubuit ob crepitum: at Panacea naribus
 Compressus, se auertit. nam ego thus non visio.
 MV. Quid autem ille Deus? CA. nihil pensi ha-
 buit herculè.
 MV. Adeone rusticanum hunc ais Deum?

Επειτ' ἐπειδὴ μεσὸς ἰὼ ἀπέπαυόμην.
 Γυ. Ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν ἐπροσηήεν; Καρ. οὐδέπω.
 Μετὰ τὸ δὲ ἠδὴ καὶ γελοῖον δῆτ' ἀπὶ
 Εποίησα. προσηόντ' ὅτ' αὐτὴ, μέγα πάντ'
 Ἀπέπαυον. ἢ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσθητό μου.
 Γυ. Ἦπου σε δὲ τὸ δῖος ἐβδελύττετο.
 Καρ. Οὐκ. ἀλλ' Ἰασὼ μὲν περ ἀκολοθεῖτοσ' ἄμα,
 Ὑπηρεύεισσε, καὶ ἠ Πανάκει ἀπεσεύφη,
 Τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'. οὐ λιβανωτῶν γὰρ
 βδέω.
 Γυ. Αὐτὸς δὲ ἐκείν' ; Καρ. οὐ μὰ Δί, ἐδὲ ἐφρόν-
 τισεν.
 Γυ. Λέγεις ἀγροικὸν ἀρὰ σὺ γ' εἶ; τὸ θεόν;

Σχόλια. Ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήεν.] ἰωνικῶς ὡς καὶ
 παρ' Ὀμήρῳ ἠσκειν εἶεα καλὰ. ἀντὶ τῆς ἠσκει. τρίτε γὰρ
 εἶε προσώπα. Ἀπέπαυον.] δὲ πλὴν ἀθρόαν τῆς πνευ-
 μάτων ἐκπύλησιν. ὅθεν δὲ παρῶρος. ὀρμητικὸν γὰρ τὸ
 ζῶον. Ἐπεφύσθητό μου] ὑπὸ τῆς ἀθάρης δηλονότι. ποιεῖ γὰρ
 οὕτη πνεύματα τῆ γαστρί. Ἐβδελύττετο.] ἐμίσησε χα-
 είντως τὸ ἐβδελύττετο πρὸς τὸ ἀπέπαυον παρὰ τὸ
 βδέειν. Ἀλλ' Ἰασὼ μὲν περ ἰασὼν ὀνομασμένη. ἀλλὰ καὶ
 Ἐρυγὰ τέρτα τῆς Ἀμφιαράε αὐτὴν εἶπεν ἐν ἐκείνοις. ἀλλ'
 ὁ θυγατερὲς ἐξάσθαι προεμμένης. εἰ καὶ πλὴν Ἰασὼ Ἀσκη-
 πιοῦ θυγατέρα ὡς παρ' Ἀμφιαράε, ἄξιον δόξαίν. ἐτεὶ
 δὲ Ἐρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ τῆς τριμέτρων Ἀσκη-
 πιοῦ καὶ Ἀμφιαράε τῆς ἠλίου λέγει Μαχάονα δὲ Ποδα-
 λείον καὶ Ἰασὼ καὶ Πανάκειαν δὲ Ἀγγίλῳ νεώτατῳ. ἀλ-
 λ' οἱ προσεθίεσθαι Ἰανίσιον δὲ Ἀλεξάνδρα. ἐστὶ δὲ καὶ Ἀμ-
 φιαράε θυγάτηρ Ἰασὼ. οὐ λιβανωτῶν γὰρ βδέω.] ἄλλο

F
 λίβανος καὶ ἄλλο λιβανωτῶς. λίβανος μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ
 δένδρον, λιβανωτῶς δὲ ὁ καρπὸς τῆς λιβάνης. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ-
 ρος λίβανος καλούμενον.
 GERARD. προσήεν. εἶμι τὸ πορεύομαι. i. vado habet
 praet. med. εἶα & Atticè ἦα. Vnde fit plusquāperf.
 ἦεν, ἦεις, ἦει. Tertia huic persona ἦ ἰdem Atticè
 additur, & pro ἦει, ἦειν dicitur. μέγα pro μεγάλως,
 nō cōtentus hac voce subiūgit alterā πάντ', vt ex
 his cōpositis crepitus maior mōltretur. ἀπέπαυ-
 ον, ab ἀπό & παρῶ, quāquā παρῶ νsitatius. ὑπερ-
 φύσθη, ἀβδῆν ἰntēdēdi particula & φυλάω, intumue-
 rat autē propter pultē quā flatuosa est, & in ven-
 tre multos gignit ventos, vnde magno impetu
 erumpunt. ἐβδελύττετο. Appositū & in tē exqui-
 situm verbum est enim βδελύττετο proprie eum
 execrari qui βδέει. i. pedit. Ἰασὼ. hanc & Pana-
 ceam Aesculapij filias fuisse paulò antè dixi-